

WIELOLETNIE PLANY DZIAŁANIA (STATEMENT OF INTENT)

Materiał został przygotowany w ramach projektu "*Ministerstwa Uczące Sie*".
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Istota praktyki stosowanej w całej administracji rządowej w Nowej Zelandii jest ujęcie w formie rozbudowanego dokumentu planu działania każdego ministerstwa na okres kadencji danego rządu (cztery lata). Jest to dokument składający się z diagnozy sytuacji i głównych wyzwań w obszarze polityki publicznej, którym dane ministerstwo się zajmuje; określenia celów, które ministerstwo zamierza zrealizować w swoim obszarze odpowiedzialności, a także konkretnych zadań i działań, które zostaną podjęte. *Statement of Intent* zawiera jednak nie tylko cele o charakterze politycznym, ale także cele odnoszące się do poprawy wydajności czy efektywności funkcjonowania administracji w obszarze podlegającym danemu ministerstwu. Celom tym towarzyszą wskaźniki, które mają służyć pomiarowi skuteczności ich realizacji.

Najbardziej charakterystycznym elementem procesu tworzenia *Statement of Intent* jest fakt, że są to dokumenty tworzone oddolnie, tj. przez szczebel urzędniczy ministerstwa i adresowane w formie swoistej oferty do kierownictwa politycznego. Szczebel polityczny może narzucić określone zmiany i modyfikacje dokumentu, jednakże jego szkielet tworzony jest przez urzędników ze wszystkich komórek organizacyjnych danego ministerstwa.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka odnosi się głównie do pola Procedury i Zwyczaje.

Wpływa pozytywnie na wszystkie elementy mechanizmu organizacyjnego uczenia się, ze szczególnym uwzględnieniem Wiedzy Strategicznej, ponieważ pozwala na jasne określenie szczegółowej wizji celów działania ministerstwa w perspektywie wieloletniej.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Rozwiązanie ma charakter systemowy, stąd minimalnym poziomem jego wdrożenia jest poziom ministerstwa. Docelowo takie rozwiązanie musiałyby jednak zafunkcjonować w całej administracji rządowej.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Główną wartością opisaną praktyki jest wzmocnienie umiejętności urzędników w zakresie wykonywania funkcji strategicznej ministerstw, tj. formułowania treści polityk publicznych. Jest to praktyka skuteczna, od wielu lat sprawdzona i pomyślnie transferowana do innych państw.

Główną barierą realizacji praktyki może być zakres odpowiedzialności polskich ministerstw, które obciążone zadaniami o charakterze operacyjnym mogą nie posiadać wystarczającej zdolności do generowania myśli strategicznej w skali wieloletniej. Ponadto należy zauważyć, że skuteczne wdrożenie tego typu praktyki powinno opierać się na silnym wsparciu kierownictwa politycznego, które musiałyby zaakceptować swoją w istocie drugoplanową rolę w procesie formułowania politycznych planów ministerstw.

Źródła

Wywiady MUS – Wellington 2012

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Sześciło D. (2012) "Doświadczenia administracji nowozelandzkiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Załączniki

brak